

ZAKŁAD INŻYNIERII MIEJSKIEJ Sp. z o.o. w Mikołowie

Mikołów, dnia 14 stycznia 2016 r.

**Wojewódzki Sąd Administracyjny
w Gliwicach**
ul. Prymasa Stefana Wyszyńskiego 2
44-101 Gliwice

Skarżący:

Spółka: Zakład Inżynierii Miejskiej sp. z o.o. w Mikołowie
ul. Kolejowa 4, 43-190 Mikołów

Odpowiedź na skargę

Działając w imieniu Spółki – Zakładu Inżynierii Miejskiej z siedzibą w Mikołowie, na podstawie przepisu art. 54 § 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. 2002 Nr 153, poz. 1270, tj. Dz.U. z 2012 r. poz.270 z późn. zm., dalej: p.p.s.a.), w zw. z art. 21 § 1 pkt 1 ustawy z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej (Dz.U.2014, poz. 782, jt., dalej: u.d.i.p), niniejszym przekazuję Sądowi skargę na decyzję z dnia 26 listopada 2015 r. nr L.dz. 8981/2015/D2 utrzymującą w mocy decyzję Spółki z dnia 6 listopada 2015 r. w przedmiocie odmowy udostępnienia informacji publicznej (nr L.dz. 8358/2015/D2) złożoną przez Skarżącego w dniu 31 grudnia 2015 r. i wnoszę o:

- oddalenie skargi.

Uzasadnienie

Stan faktyczny:

W dniu 23 października 2015r. Skarżący wystąpił do Spółki z wnioskiem o udostępnienie informacji publicznej, przesłanym drogą mailową, w postaci imion i nazwisk osób pozostających w stosunku zlecenia z Zakładem Inżynierii Miejskiej Sp. z o.o. w Mikołowie ujętych w wykazie pn. „Zestawienie umów zleceń zawartych z osobami fizycznymi od 31/10/2014 do nadal”. Decyzją z dnia 6 listopada 2015r. nr L.dz. 8358/2015/D2 Spółka odmówiła udostępnienia informacji publicznej w części dotyczącej umów zlecenia objętych numerami 19/2014, 21-22/2014, 1-4/2015, 6-17/2015 wykazu pn. „Zestawienie umów zleceń zawartych z osobami fizycznymi od 31/10/2014 do nadal”. W ocenie Spółki zachodziły bowiem przesłanki do wydania decyzji merytorycznej – odmownej z powołaniem się na art. 5 ust. 2 u.d.i.p. Skarżący nie zgodził się z rozstrzygnięciem i w dniu 13 listopada 2015r. złożył wniosek o ponowne

rozpatrzenie sprawy, rozstrzygnięciu decyzji zarzucając naruszenie art. 61 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polski poprzez wyłączenie wiedzy o tym z kim zostały zawarte umowy zlecenia o numerach 19/2014, 21-22/2014, 1-4/2015, 6-17/2015. Po gruntownym, ponownym przeanalizowaniu sprawy Spółka nie znalazła podstaw do uwzględnienia wniosku Skarżącego, w związku z powyższym w dniu 26 listopada 2016 r. wydała decyzję nr L.dz. 8981/2015/D2, którą utrzymała w mocy decyzję z dnia 6 listopada 2015 r. argumentując, iż ze względu na ochronę prywatności osoby fizycznej wnioskowane informacje, w postaci danych osobowych - imion i nazwisk osób fizycznych, z którymi zostały zawarte w/w umowy zlecenia, nie podlegają udostępnieniu. W dniu 31 grudnia 2015r. do Spółki wpłynęła skarga na decyzję z dnia 26 listopada 2015r. oraz poprzedzającą ją decyzję w przedmiocie odmowy udostępnienia informacji publicznej. Skarżący zaskarżył w całości w/w decyzje, zarzucając im naruszenie art. 61 ust. 1 Konstytucji RP, art. 61 ust. 3 w zw. z art. 31 ust. 3 Konstytucji oraz naruszenie art. 5 ust. 2 u.d.i.p.

Stan prawny:

Argumenty Skarżącego przedstawione w skardze nie zasługują na uwzględnienie. W pierwszej kolejności Spółka podkreśla, iż nie naruszyła prawa podmiotowego wynikającego z art. 61 ust. 1 Konstytucji. Nie jest bowiem możliwe naruszenie w/w uprawnienia w sytuacji, w której sama Konstytucja dopuszcza możliwość ograniczenia prawa podmiotowego w ściśle określonych wypadkach, które zdaniem Spółki zachodziły także w niniejszej sprawie. Zgodnie bowiem z brzmieniem art. 61 ust. 3 Konstytucji ograniczenie prawa do uzyskiwania informacji o działalności organów władzy publicznej oraz osób pełniących funkcje publiczne może nastąpić ze względu na określone w ustawach ochronę wolności i praw innych osób i podmiotów gospodarczych oraz ochronę porządku publicznego, bezpieczeństwa lub ważnego interesu gospodarczego państwa. Takim właśnie ustawowym ograniczeniem prawa dostępu do informacji jest właśnie przepis art. 5 ust. 2 u.d.i.p. Celem tego przepisu jest potrzeba ochrony prawa do prywatności osób fizycznych. Ustawodawca więc przyznał w tym zakresie prymat ochrony prawa do prywatności w konkurencji z prawem dostępu do informacji publicznej. Jedynym wyjątkiem w tym zakresie jest wyrażona w dalszej części przepisu zasada, iż ograniczenie to nie dotyczy informacji o osobach pełniących funkcje publiczne, mających związek z pełnieniem tych funkcji, w tym o warunkach powierzenia i wykonywania funkcji, oraz przypadku, gdy osoba fizyczna rezygnuje z przysługującego jej prawa. Ustawa nie przewiduje dalszych ograniczeń prawa do prywatności na rzecz prawa dostępu do informacji publicznej.

Mając na uwadze powyższe należy zauważyć, iż w okolicznościach niniejszej sprawy zachodzą przesłanki, o których mowa w art. 5 ust. 2 u.d.i.p. Bezsporne pozostaje, iż ujawnianie osobom trzecim danych personalnych, choćby w zakresie imienia i nazwiska, wkracza w strefę prywatności osób fizycznych. Podkreślić także należy, że umowy objęte decyzjami odmownymi dotyczyły realizacji dwóch rodzajów zadań: odczytów stanów wodomierzy na terenie Gminy Mikołów zgodnie z trasami określonymi w załączniku do umowy (nr 21/2014, 22/2014, 1/2015, 2/2015, 3/2015, 4/2015, 9/2015, 10/2015, 11/2015, 12/2015, 13/2015, 14/2015, 15/2015, 16/2015, 17/2015 o wartości 3złbrutto/odczyt każda), a także adaptacji pomieszczenia na archiwum w budynku przy ul. Kolejowej 4 (umowy nr 7/2015 oraz 8/2015 wartość każdej z umów wynosiła 109,52 zł brutto). Nie budzi wątpliwości, iż realizacja tak prostych zadań na rzecz Spółki nie wiąże się z pełnieniem jakichkolwiek funkcji publicznych przez osoby je wykonujące, a powierzone w ramach w.w. zadań obowiązki nie miały strategicznego znaczenia dla funkcjonowania spółki.

O ile uzasadnione było wskazanie imiennej listy zleceniobiorców, którym można przypisać choćby w minimalnym stopniu przymiot realizacji funkcji publicznych, od czego nie uchyliła się

Spółka udostępniając imienne listy pozostałych zleceniobiorców, ujętych w wykazie pn. „Zestawienie umów zleceń zawartych z osobami fizycznymi od 31/10/2014 do nadal”, o tyle nie ma żadnych powodów, dla których należy zrezygnować z ochrony prywatności osób fizycznych, które nie pełniły żadnych funkcji publicznych w Spółce, co za tym idzie nie można im przypisać co najmniej wąskiego zakresu kompetencji decyzyjnych, a nadto nie zrzekły się przysługującego im prawa do ochrony prywatności. Co więcej, w ocenie Spółki udostępnienie danych osobowych osób fizycznych, w stosunku do których nie można przyjąć, iż ich personalia można zakwalifikować jako informacje o osobach pełniących funkcje publiczne, mających związek z pełnieniem tych funkcji, w tym o warunkach powierzenia i wykonywania funkcji, byłoby naruszeniem prawa do prywatności.

W tym miejscu Spółka zaznacza równocześnie, iż dokonana przez nią ocena stanu faktycznego, była zindywidualizowana i starannie przemyślana z uwzględnieniem wszelkich okoliczności. Nie można uznać za prawidłowe przywołanego przez Skarżącego na stronie drugiej skargi twierdzenia: „Nie ma zatem znaczenia, czy osoby będące stronami umów pełnią funkcje publiczne, czy też nie”. Wręcz przeciwnie - jako błędne należy potraktować ujawnianie imion i nazwisk osób, bez rozeznania sprawy pod kątem innych prawnie chronionych dóbr, w tym prawa do prywatności. Skarżący swoje wnioski, co do zasadności bezwzględnego ujawniania imion i nazwisk osób pozostających w jakimkolwiek stosunku cywilnoprawnym z podmiotem publicznym, wysuwa z uzasadnienia wyroku Sądu Najwyższego z dnia 8 listopada 2012 r. (sygn. akt. CSK 190/12). Fragment uzasadnienia wyroku zacytował od słów:

„Dla osoby żądającej dostępu do informacji publicznej, związanej z zawieraniem umów cywilnoprawnych przez jednostkę samorządu terytorialnego, imiona i nazwiska stron takich umów są często ważniejsze niż ich treść i jest to z oczywistych względów zrozumiałe. Trudno w tej sytuacji bronić poglądu, że udostępnienie imion i nazwisk osób w rozważanej sytuacji stanowiłoby ograniczenie w zakresie korzystania z konstytucyjnych wolności i praw tych osób (art. 31 ust. 3 i art. 61 ust. 3 Konstytucji). W konsekwencji należy zatem przyjąć, że ujawnienie imion i nazwisk osób zawierających umowy cywilnoprawne z jednostką samorządu terytorialnego nie narusza prawa do prywatności tych osób, o którym mowa w art. 5 ust. 2 u.d.i.p. (...).”

W ocenie Spółki jednak kluczowe znaczenie dla rozumienia zacytowanego przez Skarżącego fragmentu, ma fragment poprzedzający, który w tym miejscu należy bezwzględnie przywołać:

„Trudno zatem jednoznacznie przesądzić, czy udostępnienie imienia i nazwiska osoby fizycznej przez jednostkę samorządu terytorialnego narusza jej prawo do prywatności. Problem ten może być rozstrzygnięty jedynie na tle konkretnych okoliczności danej sprawy. W niniejszej sprawie chodziło o udostępnienie przez Miasto Stołeczne W. imion i nazwisk osób fizycznych, z którym zawarło ono umowy zlecenia i umowy o dzieło. W wypadku jednej z tych umów chodziło o przygotowanie i wygłoszenie wykładu, a trudno przyjąć, że utajnienie imienia i nazwiska osoby wykładowcy miałoby jakikolwiek sens. Pozostałe umowy dotyczyły obsługi systemu elektronicznego, analizy socjologicznej i zorganizowania konferencji; zostały one zawarte przez określone osoby fizyczne z podmiotem publicznym, jakim jest Miasto Stołeczne W. Osoby takie musiały liczyć się z tym, że ich personalia nie pozostaną anonimowe.”

Wyciągając zatem właściwe wnioski z powyższego wyroku dla niniejszej sprawy, w pierwszej kolejności należy podnieść, iż to właśnie ze względu na specyfikę zaistniałego na gruncie rozważanej przez Sąd Najwyższy sprawy doszedł on do wniosku, iż w danych okolicznościach faktycznych personalia poszczególnych osób winny zostać ujawnione. Z oceny

Sądu nie wynika jednak, iż istnieje bezwzględny obowiązek ujawniania imion i nazwisk osoby fizycznej, wynikający tylko i wyłącznie z faktu, że osoby te zawarły umowy z podmiotem pełniącym zadania o charakterze publicznym, a właśnie w ten sposób intencje Sądu Najwyższego zinterpretował Skarżący. Wręcz przeciwnie Sąd wyraźnie podkreślił, iż problem udostępnienia imienia i nazwiska osoby fizycznej może być rozstrzygnięty jedynie na tle konkretnych okoliczności danej sprawy. Spółka zarówno w treści niniejszej odpowiedzi na skargę, jak i w wydanych przez siebie decyzjach szczegółowo i obszernie uzasadniała, dlaczego w jej ocenie w stosunku do osób wykonujących proste zadania na rzecz spółki zachodzi potrzeba zastosowania regulacji art. 5 ust. 2 u.d.i.p. Jednocześnie, w przypadku pozostałych umów zlecenia udzieliła Skarżącemu wnioskowanych informacji, bowiem charakter zadań w ocenie Spółki przesądzał zasadność udostępnienia tych danych.

Spółka także zaznacza, iż nie są zasadne zarzuty Skarżącego, jakoby nieudostępnienie imion i nazwisk osób dokonujących odczytów zużycia wody czy też porządkujących pomieszczenia archiwum pozbawiało Skarżącego kontroli wydatkowania środków publicznych. Informacje o imionach i nazwiskach osób realizujących wyżej opisane zadania nie stanowią o transparentności, przejrzystości czy racjonalności działań Spółki. Skarżący uzyskał listę umów cywilnoprawnych (co pozwoliło mu na uzyskanie informacji w zakresie liczby zawartych umów, określiło zasady wynagradzania zleceniobiorców, które to informacje mogą mieć znaczenie choćby z punktu widzenia dysponowania majątkiem publicznym). Nadto wnioskiem z dnia 9 listopada 2015r. Skarżący wniósł o udostępnienie umowy „Kopii umowy zlecenia nr 17/2015 (wg nr podanych w Zestawieniu nr zleceń zawartych z osobami fizycznymi z dnia 12 X 2015r.) po anonimizacji wyłącznie danych wrażliwych.” Umowa powyższa odnosiła się do zlecenia odczytów wskazań wodomierzy na terenie Gminy Mikołów, zatem transparentność działań spółki została zachowana i Skarżący będzie mógł dokonać oceny zapisów umowy. Natomiast wskazanie z kim umowa została zawarta pozostaje bez znaczenia dla Skarżącego, również z tego powodu, iż na tym szczeblu realizacji zadań gminnych dobór osoby dokonującej odczytów stanów wodomierzy nie powoduje, z uwagi na brak jakichkolwiek kompetencji decyzyjnych i charakter zleconych czynności, zaistnienia konfliktu interesów czy też innych zagrożeń dla dysponowania majątkiem publicznym, natomiast rzeczywiście może skutkować jedynie naruszeniem konstytucyjnie chronionego prawa do prywatności osoby fizycznej.

Mając na uwadze powyższe, niniejszym wnoszę jak na wstępie.

Załączniki:

- 1) KRS Spółki.
- 2) Odpis odpowiedzi na skargę.

PREZES ZARZĄDU

mgr Justyna Hildebrandt